

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

176. An oblati viuentes in aliquo Monasterio gaudeant priuilegio fori? Et an
illi homines, qui assumpto habitu Religioso adhibentur ad seruitia, &
obsequia Monialium, ad petendas pro ipsis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

De Immun. Eccles. Ref. CLXXIV. &c. 181

afferunt simpliciter hospitalarios Praetati autoritate deputatos ad aliquod hospitale erectum autoritate Episcopi gaudere priuilegio fori. Sed de hoc dubio vide Decianum in tract. crim. tom. 1. lib. 4. cap. 9. num. 39. Duardum in Bull. Cœna lib. 2. can. 15. quæst. 9. & alios.

RESOL. CLXXIV.

An eremita gaudent priuilegio fori? Et quid de Eremitis profugis, qui non subsunt alicui Superiori Ecclesiastico? Ex part. 4. tract. 1. Ref. 35.

§. I. Respondeo affirmatio[n]e, si edito voto pauperatus, vel alia suscepta obligatione apud Praetatum Ecclesiasticum, vel Episcopum Ordinii, vel Ecclesie alicui speciatim addicti sint: secus autem dicendum est de Eremitis profugis, qui non subsunt alicui Superiori Ecclesiastico, & ita docet Antonius de Marinis in ref[er]at. quoniam cap. 114. num. 8. Marta de iurij dicit. part. 4. cent. 2. cas. 213. num. 4. 5. & 6. Squilante de priuile. Cler. cap. 7. dub. 1. num. 44. Layman, in Theol. moral. lib. 1. tract. 5. part. 2. cap. 5. num. 4. Barbosa de potest. Episcop. p[ro]p[ri]e par. 2. alleg. 12. num. 43. Duardus in Bull. Can. lib. 2. can. 15. quæst. 6. num. 2. Idem etiam docet Coninch de Sacrament. disp. 14. dub. 15. n. 164. & nouissime Bonacina in Bull. Cœna disp. 1. quæst. 16. sect. 1. punt. 3. num. 18. vbi ex Duardo extendit priuilegium fori non solum ad Eremitas, qui in communitate viuant in aliqua Congregatione sub aliquo Praetato ex tacita, vel expressa Pontificis authoritate, quamvis non faciant professionem sed etiam ad Eremitas, qui ut supra diximus, peculiarem vivendi modum tenent, habitum religiosum deferentes, alicui sacro loco ex obligatione seruientes, sub obedientia Episcopi, vel alterius Praetati, quidquid aliqui in contrarium assertant.

sententiam esse ab Ecclesia decifam, & ideo multi contrariam opinionem tuerunt, nempe, supradictas mulieres, quamvis possint contrahere matrimonium; tamen interim, donec religiosè viuant, gaudere priuilegio fori, & canonis, sicut Clerici in minoribus;

Sup. hoc priuilegio canonis in Ref. 35. præterite, §. vlt. in principio, regular. tom. 2. q. 6. art. 5.

2. Sed quid ego sentiam, dicam breuiter. Igitur,

si viri huius Ordinis collegialiter viuant, & mulieres, si vitam virginalem simpliciter, expresseque votuerint, etiam si habitent in propriis dominibus, putto priuilegio fori gaudere. Erita docet Basilius Poncius de impen. matr. caus. 27. c. 19. §. 5. Portell. in dubiis regular. ver. Tertiarii, n. 7. Piascius in praxi Episc. nouissima, p. 2. c. 3 art. 7. n. 11. & Gherubinus in comp[ar]e d. Bullar. tom. 1. const. 22. Leone X. Schol. 2. ex declaratione Ilustri. Cardinalium ita assertum: [Sacra Congregatio Cardinalium Tridentini Interpretum consulta respondit, Fratres Tertiarios, Mantella, Corrigatios, aliisque similes, ita demum Ordinis, cuius tertie Regula habitum assumptum, priuilegiis potiri, & ab Ordinarij jurisdictione exemptos esse, si viri collegialiter viuant seu cum Claustris, habitent, & mulieres virginalem, seu celibem, aut castam vidualem expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauteor Constitutione Concilij Lateranen. sub Leone X. que habetur sect. 11. in fin. Hoc autem voto mulierum, alia duo, scilicet, paupertatis, obedientiae nequaquam includi. Quinimo huiusmodi mulieres, si vitam virginalem, aut celibem simpliciter, expresseque voverint, etiam in consanguineorum, & affiniuum suorum, aut propriis dominibus, vel seorsum habitantes, supradictis priuilegiis ordinis, cuius tertie Regula habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarij iurisdictione frui debete, quemadmodum idem Leo postea declarauit, Constitutione edita die prima Martij, anno 1518. Quod si Frates, Sororesque tertie Ordinis, quid amplius prætendant vigore consuetudinis, posse ius suum prosequi in iudicio ordinario Hier. Card. Pamphilii.

Sup. hoc etiā cursum in tom. 1. 2. Ref. 32. ad lin. 5.

3. Ex his apparet, me his diebus probabiliter respondisse Gubernatoribus Montis Pietatis, supradictas mulieres Tertiarias, si habuerint requisita expressa in dicto responso Cardinalium, consequi posse legatum relictum pro Monachatu; licet contrarium docet noster Franciscus del Castillo lib. 1. decif. 88. n. 2. & Aloysius Riccius part. 4. coll. 105. Et ratio nostra sententia defuncta est ex §. sed hoc præfeti. Authen. de sanct. Episc. coll. 9. Nec obstat Bartolus in leg. commodissimè ff. de fil. & postb. quia loquitur de ingressu Monasterij non autem de simplici Monachatu. Et ita fuisse dictum apud Rectores Orphanarum, & in Curia Archiepiscopali Panormitana, testatur Castillo: ubi supra, licet, ut diximus, ipse contrarium sentiat. Idem etiam fuisse dictum apud Rectores S. Barbaræ, & Montis Pietatis, mihi constat. Et ita etiam tenuit P. Joseph Ragusa, Societas Iesu, in quodam Consilio in favorem Monachatus dictarum mulierum. Vide etiam Sousan in tract. de Tertiariis.

Sup. his mulieribus in fin. Ref. seq. & in to. 7. tr. 1. Ref. 32. & in alio eius not.

RESOL. CLXXVI.

An oblati viuentes in aliquo Monasterio gaudent priuilegio fori? Et an illi homines, qui assumpto habitu Religioso exhibentur

Tom. 1. X.

Sed hoc in §. 1. Gaudere, si in communitatibus viuant, prout Barbosa de potest. Episc. p. 2. allegar. 12. n. 41. & alij penes ipsum. Difficultas vero est, si non collegialiter viuant, sed in propriis dominibus. Negatur etiam post tuum sententiam docuit Carolus de Graffis de eff. cler. à eff. 1. num. 93. & præter illos quos ipse citat, mordecius docet hanc sententiam Ceulli, in tract. de cognitio per viam violencia, p. 2. q. 61. vbi n. 24. assertit, quod etiam collegialiter supradicti fratres viuant, non gaudent priuilegio fori ex determinatione Leonis X. Et sic non est amplius de hoc dubitandum, cum causa sit iudicio Ecclesiæ decisa. Ita ille.

2. Sed fallitur: nam, ut benè notant Poncius, vbi infra, & Ioan. Baptista Confettus in collect. priuile. tit. 2. c. 14. in fine, postea supradictus Pontifex per aliam suam Constitutionem in specie illud Breve derogavit, & deinde Paulus IV. Gregor. XIIII. & Sixtus V. in corum literis, dictorum priuilegiorum confirmatoriis, eiusdem Concilij Lateran. Decretis derogarunt. Ergo non benè assert Ceullos, hanc

Tom. 1. X.

adhibentur ad servitiam, & obsequia Monialium ad petendas pro ipsis elemosynas, gaudente privilegio fori?

Et an mulieres Tertiaria, vulgo dicta Bizocche, gaudente privilegio fori, & exemptione gabellarum, & cum requisitis conditionibus possint consequi legatum reliatum pro Monachatu, non obstante, quod vivant in propriis dominibus? Ex part. 4. tr. 1. Ref. 31.

S. 1. **A**ffirmative respondeo, & ita determinasse laicam Cardinalium Congregationem die 26. Ianuar. anno 1606. Testatur Marta de iuris. part. 4. cent. 2. cas. 113. num. 37. Idem etiam docet Duardus in Bula Cen. lib. 2. can. 15. quaf. 7. conclus. 3. Squillante de privilegio Cleric. cap. 7. dub. 1. num. 3. Barbosa de potestate Episcopi part. 2. alleg. 2. num. 39. Riccius part. 2. decr. 88. Graffius de eff. Cleric. eff. 1. num. 96. & alij; quos citat & sequitur Antonius de Marinis refol. quotidian. cap. 114. num. 6. qui docet num. 7. quod hi vi gaudente privilegio fori, has conditiones debent habere. Prima, quod alicui Religioni probatae eorum personae per legitimam & expressam dedicationem obtulerint, & dicauerint. Secunda, quod fiat oblatio, nulla bonorum referuatione, aut eorum vissitudines facta, ita ut in oblationis instanti omnia ad monasterium transferantur. Tertia, quod in eorum dominibus, & cum uxoribus non commoverentur. Quarta, quod perpetuo stent & seruant Religioni. Quinta, quod modo debito Religionis portent habitum a saecularibus evidenter distinguente. Ita ille. Observat etiam dictos oblatos quod delicta ante oblationem commissa gaudente privilegio fori, si absque fraude se & sua monasterio obtulerint, quod si fraus subsit, possunt a iudice laico puniri pena pecuniaria, non autem corporali. Ita sacra Congregatio, teste Aldano in compend. Can. refol. tit. 10. num. 15. Non desinam hinc adnotare doctrinam Martin. Bonacina in Bula Cen. diff. 19. 16. set. 1. p. 11. n. 18. afferentes illos homines, qui assumpto habitu religioso adhibentur ad servitiam & obsequia Monialium, ad petendas pro ipsis elemosynas gaudere privilegio fori.

S. 2. Notandum est etiam obiter me satis firmasse in part. 1. tract. 2. * refol. 84. mulieres tertiaris, vulgo dicta Bizocche, cum conditionibus ibi expressis gaudente privilegio fori, & exemptione gabellarum, & hanc sententiam docet nouissime me citato, Paulus Squillante de privilegio. Cleric. cap. 7. dub. 1. num. 42. & Antonius de Marinis ubi supra num. 11. & Nouatus de electione fori, in editione nouissima, set. 1. 9. 66. num. 13. qui etiam num. 16. me citato, firmat dictas tertiaris cum requisitis conditionibus, id est, si castam & ecclesibem vitam agant, ex voto castitatis emiso in manus Superioris Religionis posse consequi legatum reliatum pro Monachatu, non obstante quod vivant in propriis dominibus.

RESOL. CLXXVII.

An Confraternitates laicorum gaudente privilegio fori, ita ut Episcopis sint subiecta?

Et quid, si in eis opera charitatis, & pietatis & exercititia spiritualia exerceantur, quod idem dicendum est a fortiori de Hospitalibus?

Et an bona supra dictarum Confraternitatum possint alienari sine assensu Apostolico? Ex part. 4. tract. 1. Ref. 37.

S. 3. Negatiuam sententiam docet Aponte vol. 1. conf. 18. vbi probat confraternitates & Col-

legia, quae per laicos reguntur, dici saecularia, & licet denominentur sub nomine alicuius Sancti, vel Ecclesiae, minime dicuntur religiosa, & Episcopo sub ecta. Idem docet Vitius in addit. ad decisionem 517. n. 40. & Gabriel insuis commun. opin. concl. 1. Tamen quando in dictis confraternitatibus exercentur opera charitatis & pietatis, & exercititia spiritualia, puta, quia sunt ibi destinata aliqua bona in almoniam pauperum, vel infirmorum, aut in redemptionem captiuorum, pauperumque nuptias, & alia huiusmodi, existimo esse loca pia. Nec obstat quod non fuerint erecta auctoritate Episcopi, nam ex exercitu operum charitatis, & pietatis negari nequit, quin non debent appellari pia, nec enim necesse est, quod locus sit plus sed sufficit quod in eo opera pietatis exerceantur, quia hoc priuilegium non datur loco, sed cause, & ideo bona supradictarum confraternitatium non possunt alienari sine assensu Apostolico: unde hanc affirmativam sententiam ex multis aliis rationibus docet Nouarius tract. de elec. fori, set. 1. q. 56. n. 8. Riccius in praxi tom. 3. refol. 142. Peregrinus de immunit. cap. 4. num. 64. & alij penes ipsos, afferentes dictas confraternitates esse loca pia. Unde inferit Nouarius n. 13. quod vbi tales confraternitates sunt adaptatae ad plas exercendas causas, debet restituendum in integrum, et si auctoritate Episcoporum non sint fundata, sufficit enim ut in eis' charitatis opera exerceantur. Vide etiam Barbosam de potestate Episcopi, part. 3. allegat 71. num. 8. que omnia a fortiori procedunt in Hospitalibus, licet non fuerint erecta auctoritate Episcopi, ut firmat idem Nouarius c. 54. pra. in Ref. per rotum, & alij penes ipsum.

RESOL. CLXXVIII.

An index laicus possit dirimere controversias ortas inter Confraternitates in aliqua processione? Ex part. 3. tract. 1. Ref. 70.

S. 1. **A**ffirmative respondet noster D. Carolus de Graffius de effectibus clericatus eff. 1. n. 613. vbi sic ait, quod locu incendiis in processionibus, ut si debet incidere in quarto, vel in quinto loco, in talibus namque controversias est index Illustrissimus Senatus huius Urbis, qui summarie, & absque visione scripturarum, solet causas istas terminare, & cognita differentia statim causam terminat: quando autem est differentia an aliquis sit bene, vel male cancellatus a Societatibus, & confraternitatibus, vel sit recipiendus, vel non, vel an sit canonici quis electus ad gubernium, & administrationem tales, & similes controversiae dirimuntur per Archiepiscopum, vel suum Vicarium. Ita ille.

2. Sed obseruat Barbosa de potestate Episc. part. 2. alleg. 78. n. 40. quod quamvis haec Caroli de Graffius sententia circa primum membrum videri possit tolerabilis, quando agitur de iudicio possessorio, tamen extra illud non est admittenda, sed potius dicendum est ad iudicem Ecclesiasticum dictas controversias pertinere dirimere, quae essent inter dictas laicorum confraternitatis circa modum procedendi, vel circa habitum, vel quid simile. Sic Barbosa.

RESOL. CLXXIX.

An sint exempti ab onere hospitali Patres, & fratres Clericorum, dum una simul habitant?

Et notatur Magistratus facilius non posse hospitali facere Milites in dominibus Ecclesiasticarum personarum